

Helt vildt

Telefonen ringer, "goddag mit navn er Gry, jeg ringer fra Ree Dyrepark, vi er interesserede i dit transportable lure coursing anlæg til aktivering af vores geparder". Det var de ord jeg hørte i røret, og jeg vidste faktisk ikke om det var en joke. Men den var god nok.

Af Benny Fischer

Ree Dyrepark havde længe gået og kigget efter et anlæg, hvor de kunne aktivere deres "dovne" geparder. De havde søgt på nettet, og var faldet over min hjemmeside www.lurecoursing.dk

Det de havde forstillet sig, var et anlæg som mit. Efter telefonisk dialog frem og tilbage i 1-2 måneder kom vi frem til, at det kunne være en god ide, at de fik lov til at afprøve mit anlæg før de gik ud og foretog en større investering. Jeg må indrømme, at jeg fik gjort mig nogle tanker om, hvordan jeg skulle gribe denne situation an. Godt nok har jeg erfaring med en del forskellige hund racer, men geparder! Jeg kunne ikke rigtig se for mig, hvordan jeg skulle køre med "luren", da jeg ikke havde den fjerneste ide om, hvordan forholdene var. Kunne vi gå ind til dyrene, var de farlige osv.

Jeg hev fat i John Boje (Kennel Ikunga), jeg måtte have en med til dette utrolige spændende arrangement.

John var frisk som altid, så d. 24. juni pakkede vi bilen hjemme hos mig, afgang kl. 05.30 med retning mod Ree Dyrepark (Djursland). Vi ankom ca. kl. 09.00, hvorefter vi blev ført om til et anlæg, som ikke var tilgængeligt for "gæster". Her havde de deres løbegårde til geparderne. Der var ikke dobbelthejn, og alle de sikkerhedsforanstaltninger, som er i parken. Næh, vi gik såmænd bare forbi et hegn, hvor der gik et par "katte" på 60-70 kg, wauw, det var helt

vildt. Her stod vi, helt henne ved hegnet ca. en halv meter fra disse prægtige dyr. Jeg begyndte at stille spørgsmål — havde de gjort sig nogle tanker om, hvordan vi skulle sætte maskinen udenfor og køre snoren igennem hegnet, det så ikke ud til at blive helt nemt. Jo, sagde Michael (dyrepasser), nu skal I se, kom I bare med herind. Jeg troede, han lavede gas, geparden var jo i buret, altså lige herinde foran os.

Nå, men der skal noget til at tage pusten fra John og mig, så når dyrepasseren kunne gå ind, kunne vi jo også.

Vi gik lidt rundt for at inspicere banen, den var ikke særlig stor, måske omkring 30x25 meter. Der var en masse af bevoksning i midten, så vi var ikke i stand til at følge luren hele vejen rundt. Vi begyndte at sætte banen op, og var efterhånden vildt spændte på, hvordan det ville forløbe.

Hver gang vi kom for tæt på geparderne hvædede de af os. Bare ignorer det, sagde dyrepasseren, geparder angriber ikke voksne mennesker, nå ja, så var John og jeg selvfølgelig helt rolige.

Starten gik kl. 09.45, alle stod spændt og kiggede, geparden kiggede også, og så skal jeg da ellers lige love for, at den vågnede. Nu skulle den bare have fat i den dims, der for rundt.

Geparden kom flyvende forbi os, og når jeg siger forbi os, så var det 2 meter foran os. Hold da helt fest,

hvor var det vildt, jeg tror ikke rigtigt, at vi egentlig fattede, hvad der skete. Det første løb gik bare så hurtigt. Den første gepard tog 4 runder, så var den flad. Der stod vi alle og måbede, nøj, hvor var det fedt at se geparden suse af sted lige foran fødderne på os.

Nr. to var en han, lidt mere forsigtig, men der skulle lige et par omgange til med luren, så var han klar. Han fløj bare af sted.

Det mest imponerende var, at man slet ikke kunne høre dem løbe, og så kunne man tydeligt se hvordan de brugte halen til at styre i svingene.

På et tidspunkt fulgte geparden luren ret intenst, så da luren skulle rundt om loop-hjulet for at køre ud på banen igen, var geparden helt henne ved maskinen. Det gav smæld da luren kørte rundt om hjulet, og jeg skal da ellers love for at geparden blev forskrækket. Den sprang 1-2 m lodret op i luften lige foran os for at fortsætte efter luren, hvilket gjorde, at vi også blev forskrækkede. Da vi stoppede luren, kom geparden flyvende hen, tog fat i luren, og lagde sig ned lige foran mine fødder "helt vildt".

Alt i alt var det en helt fantastisk dag. John og jeg mangler simpelthen ord for denne utrolige oplevelse, som vi vil huske for evigt. Derfor syntes jeg I skal gå ind på <http://reepark.benno.dk> og se de enestående billeder fra dagen - de taler for sig selv.

